

د غویی اوومې او اتمې جنایتکارانو له محاکمې پرته، زمونږ خلک سوله او بنیرازي نشی لیدلی!

که څه هم د غویی اتمې او اوومې له تورو ورځو کلونه تیریري، خو لا تراوسه هم زمونږ کړیدلي خلک ددغو دوه بدمرغه ورځو له ناورین څخه خلاصون نلري. دوه کرغیږنې ورځې چې زمونږ له ولس څخه یې په زرگونو قربانیانې واخیستلې؛ په میلیونونو یې بی کوره کړل؛ زرگونو په آزادی مین او باوجدانه انسانان یې له منځه یوړل؛ له ۷ کلن ماشوم څخه تر ۷۰ کلنو میندو جنسی تیری وشو؛ زمونږ ټولنیز او اقتصادي بنسټونه له منځه ولاړل؛ د ولس شتمنی لوټ او ویجاړې شوي؛ او په سلگونو نورې بی رحمۍ او کړاونه. ټول ولس ته دا په ډاگه شوه چې د هیواد ننني ناورین او بدمرغیو لاملان د خلق - پرچم مشران او د تنظیمي ډلو واکداران دي. ددوی د خیانت پایله وه چې افغانستان د پاکستان او ایران زورواکو دولتونو او د امریکا تر مشرۍ لاندې د څلویښتو هیوادونو د لاسوهنو په ډگر بدل شو.

له ټولو نه د ویر ځای خو دادی چې لا تراوسه هم ددغو دوه بدمرغو ورځو لاملان د امریکا او د هغې ملاتړو تر بیرغ لاندې زمونږ د خلکو په برخلیک باندې واکمن دي او د لوټ او کرغیږنې توب په بل پړاو کې بوخت دي، خو په بی ساری بیشرمۍ سره ځان ته «اتلان» واي. په ځانگړې توگه د اتم د غویی جنایتکاران چې د خپلو پاکستانی او عربی او ایرانی واکدارانو په امر یې کابل او ټول افغانستان په وژن ځای او کنډواله بدل کړی وو، تر دی حده بی شرمه دی چې ددغه ځناورتوب یومیلیونم مسوولیت هم په غاړه نه اخلی عدالت څخه د ځان خلاصیدو په موخه، د تیرو څلورلسیزو ویجاړی او ځناورتوب پرې د «بهرنیو لاسوهنو» په اورې اچوي. خو دا یو څرگند حقیقت دی چې په هره پدیده کې، د ننني لاملونه له بهرنیو څخه اصلی رول لري. که دغه ناخوالی په افغانستان کې نه وای تر سره شوی، نو په ډاډ سره ویلی شو چې نن به زمونږ خلک د طالب او داعش، چاودنو او ځان وژنو او د امریکا او ناتو الوتکو بی ځنډه بریدونو او نورو بلاگانو سره لاس او گریوان نه وای.

د افغانستان دولت چې د نیواکگرو هیوادونو له فاسدو وطن پلورونکو چوپړانو څخه جوړ شوی، پرلپسې د «سولې لړۍ» تر بنایسته نوم لاندې طالبی او گلبدینی انسان خورونکو ته یې باج ورکړ او انسان وژونکی یې له زندانونو خوشی کړ. خو سوله له عدالت پرته مانا نلري، هغه عدالت چې په تیره یوه نیمه لسيزه کې په رپړونکی توگه د ظالمانو او لوټ مارانو د خوبنې قربانی شوی. د کابل او ولایتونو خونړي بریدونه، ددغه ملی ضد سیاستونو پایله ده چې زمونږ بی وزله خلک د هغې قربانیان دي. په واقعیت کې د ع او غ ملا - مافیایی دولت د کرزي خوسا دولت په څیر، د هغو خیانتو سیاستونو پلی کونکی دی چې د جان کیری او سپینې مانې له لوری ورته ویل کیږي. د شمال او په ځانگړې توگه د قندوز ناامني، په تاوتریخوالي کې د هیواد ډوبیدل، قومي او مذهبی او سمېتي تضادونه، بیوزلي، بیکاري، ناورین او سخت دریځتوب ددغه غولونکو سیاستونو منطقي پایله ده. امریکا هڅه کوی چې افغانستان د نړیوالې ترهگرۍ او مخدره توکو مافیا په مرکز بدلولو سره، روسی او چین ته بی ثباتي ولیردوي او دغه رقیبان په ځمکه راوغورځوي. د افغانستان خلک د امریکا او د هغې د افغاني لاسپوڅو دغو نیواکگرو سیاستونو گرانه بیه ورکوي.

کړیدلو هیوادوالو!

تر هغې چې اتم او اووم غویی ناولي داغونه د خپل هیواد له لمنې پاک او له ناورینونو سره یې حساب یو طرفه نکړو، زمونږ افغانستان د هوساینې او نیک مرغۍ مخ نشي لیدلی. د جنایتکارانو او د پردو چوپړانو د بڅبنې فرهنگ ددی لامل شوی چې هیواد مو ورځ تر بلې د ظلم او ویرې په څرخاو کې ډوب شي. راځی چې یو بل ته لاس په لاس کې ورکړو هیواد له دغو تیارو او ځناورتوب څخه وژغورو. د کړیدلو خلکو له یووالی او پوهې او مبارزې پرته، له دغه حالت څخه خلاصون بله لاره نشته.

د «افغانستان د همبستگۍ گوند» د افغانستان ټولو آزادی غوښتونکو او شرافتمنده گوندونو او عناصرو ته د هر ډول بنسټ پالی، ارتجاع او بهرنۍ لاسوهنو په وړاندې د مبارزې بلنه ورکوي. سولې، عدالت او دموکراسۍ ته د رسیدو یواځني لاره یووالی او مبارزه ده. په نړۍ کې یوازې هغه ولسونه په امن او سرلوړي اوسیدلي دی چې خلکو یې د یو پرمخ تللی گوند تر بیرغ لاندې د بی عدالتۍ پر وړاندې جگړه کړي وي.

د افغانستان د همبستگۍ گوند

۱۳۹۵ کال د غویی ۷مه - ۲۰۱۶ کال د اپریل ۲۶مه